

cause pas de fièvre. La source d'infection constituent les porcs malades, au commencement de la maladie. L'infection expérimentale n'a pas réussi. On n'a point démentré de fungus dans les foyers inflammatoires.

Kaszubkiewicz C. — **Klinische und morphologische Merkmale der Bauchflechte (Pityriasis rosea) beim Schwein.**

Als Pityriasis rosea beim Schwein wird eine örtliche nicht spezifische Entzündung des Corium be-

zeichnet. Ein ursprünglicher Entzündungsherd in Form von einem rötlichen und leicht erhabenen Fleck erscheint an der Haut des Unterbauchs. Die nachherigen Veränderungen treten zwischen dem fünften und zehnten Krankheitstag auf. Der Verlauf ist fieberlos. Als Ansteckungsquelle gelten kranke Schweine in Anfangsstadium der Erkrankung. Die Übertragung der Krankheit auf Versuchsschweine ist misslungen. In den Entzündungsherden wurden keine Pilze nachgewiesen.

ROMAN BOCHDALEK, JERZY NOWACKI

Sigmamycyna w leczeniu nosówki u psów

Z Katedry Epizootologii Wydziału Wet. WSR we Wrocławiu
Kierownik: prof. dr TADEUSZ SOBIECH

W doniesieniu poprzednim omówiliśmy wpływ stosowania reweryny i omnamycyny przy nosówce i jej powikłaniach, obecnie przedstawiamy wyniki zastosowania „Sigmamycin” — preparatu firmy „Pfizer” Połączenie tetracykliny z oleandomycyną w stosunku 2:1 nazwano sigmamycyną albo preparatem PA-755. Antybiotyki ten wywiera wybitne działanie synergistyczne na większość bakterii, nie powodując równocześnie powstawania szczepów opornych. Posiada własności fizyczne i chemiczne swych składników, oraz odznacza się dobrą rozpuszczalnością w wodzie i trwałością w roztworach przy pH od 1,1 do 9. Sigmamycyna po podaniu doustnym jest szybko wchłaniana i przenika do płynów ustrojowych i tkanek; można ją wykryć w biologicznie czynnej postaci w żółci i moczu.

Sigmamycyna jest antybiotykiem o słabym działaniu toksycznym, nie wywiera ubocznego działania na narządy mięsne, układ krążenia i układ krwiotwórczy.

Tetracycyna posiada szeroki zakres działania, oddziałując na zarazki Gram — dodatnie i Gram — ujemne, ricketysje, krętki oraz duże wirusy. Oleandomycyna okazała się skuteczna w leczeniu schorzeń wywołanych przez pneumokoki, gronkowce, paciorkowce, niektóre bakterie Gram — ujemne, również ricketysje, pierwotniaki i duże wirusy. Dzięki synergicznemu działaniu sigmamycyna wywiera znacznie silniejszy wpływ na bakterie wrażliwe, na oba jej składniki lub też na szczepy wrażliwe, albo słabo odporne na jeden z jej składników, niż tetracycyna lub oleandomycyna oddzielnie podane. Dawkowanie sigmamycyny zależy od rodzaju i wrażliwości zarazka oraz wagi ciała pacjenta.

Badania własne

Sigmamycynę zastosowaliśmy doustnie w leczeniu 22 psów chorych na nosówkę, które, uwzględniając obraz kliniczny schorzenia, podzieliliśmy na 3 grupy:

Grupa I obejmowała 9 psów, u których na pierwszy plan wysuwały się objawy ze strony przewodu pokarmowego: utrata apetytu, zapalenie migdałków i gardzieli, kał płynny, silnie cuchnący, temperatura podwyższona. Wszystkie psy tej grupy otrzymały leczniczo wyłącznie sigmamycynę. W 4 przypadkach przeprowadzone badanie bakteriologiczne kału wykazało obecność pałeczek z grupy okrężnicowo-durowej. Historia choroby jednego z pacjentów (L. ks. amb. 993/60) przedstawiała się następująco: pies, samiec, mieszaniec, maści czarnej, wiek 1 rok. Pacjent przed doprowadze-

Z Kliniki Chorób Zakaźnych WSR we Wrocławiu
Kierownik: doc. dr JERZY LIPANOWICZ

niem do ambulatorium chorował przez okres 10 dni wśród objawów: utraty apetytu, wycieku ropnego z oczu, wymiotów i biegunki. Temperatura 39,7 °C.

Zastosowano sigmamycynę w dawce 50 mg/kg przez okres 4 dni. Po 4 dniach u psa doprowadzonego ponownie do ambulatorium stwierdzono ogólną poprawę, temperatura opadła do 39,1 °C., biegunka ustąpiła. Zastosowano sigmamycynę w dawce jak wyżej jeszcze przez okres 2 dni. W przeciągu kilku dni nastąpiło zupełne wyleczenie. U wszystkich psów tej grupy uzyskano pozytywny wynik leczenia.

Grupa II obejmowała 12 psów z objawami ze strony narządu oddechowego i pokarmowego. Oprócz zmian charakterystycznych dla formy jelitowej stwierdzono: wzmożoną ilość oddechów, zaostrenie szmerów pęcherzykowych, wpływ surowiczo-śluzowy, często ropny z nozdrzy, kaszel, podwyższoną temperaturę. 8 psom podano wyłącznie sigmamycynę w dawce 50 mg/kg, przy czym w 7 przypadkach otrzymano wynik pomyślny. Natomiast u 4 psów zastosowano sigmamycynę łącznie z surowicą p/nosówkową, uzyskując przy tym w 100% wyleczenie.

Historia choroby jednego z pacjentów (L.ks. amb. 892/60) przedstawiała się następująco: pies, samiec, owczarek alzacki, maści czarnej podpalanej, wiek 8 miesięcy. Z wywiadu wynikało, że pies od 7 dni wykazywał obniżony apetyt, wpływ ropny z oczu i nosa, kaszel. W badaniu klinicznym stwierdzono zaostrenie szmeru pęcherzykowego po lewej stronie klatki piersiowej. Temperatura 39,8 °C. Lecznico zastosowano sigmamycynę w dawce 50 mg/kg przez okres 4 dni. Temperatura opadła do 38,7 °C i w przeciągu 3 dni nastąpił zupełny powrót do zdrowia.

Do grupy III obejmującej postaci nerwowe i jelitowe nosówki zaliczyć można tylko 1 przypadek. Historia choroby: (L. ks. amb. 166/60) pies, samiec, mieszaniec, maści czarnej, wiek 2 lata. Pacjent przed doprowadzeniem do ambulatorium chorował przez okres 2 tygodni wśród objawów posmutnienia, słabego

apetytu, uporczywych wymiotów. Temperatura 39,6°C. Podawano przez 4 dni sigmamycynę w dawce 50 mg/kg. Po tygodniu wystąpiły objawy ze strony układu nerwowego, manifestujące się ogólnym podnieceniem i skurczami toniczno-klonicznymi. Temperatura 40°C.

Zastosowano powtórnie sigmamycynę w dawce jak wyżej przez okres 3 dni, oraz wit. B₁. Temperatura opadła do 39,5°C. Po dalszych 5 dniach nastąpiła wyraźna poprawa i pies w niedługim czasie powrócił do zdrowia.

Wyniki leczenia sigmamycyną różnych postaci nosówki zestawiono w tabeli Nr 1.

the therapeutic effect of sigmamycin was lower (87,5%). The combined use of sigmamycin with the anti-distemper serum caused in all treated cases a complete recovery.

Bochdalek R., Nowacki J. — La sigmamycine dans le traitement de la maladie des chiens.

Les auteurs ont appliqué la préparation de la maison „Pfizer” — Sigmamycine dans le traitement de la maladie des chiens. A la base de recherches effectuées on peut déduire que: 1) La Sigmamycine appliquée dans les formes intestinales de la maladie des chiens donnait des résultats positifs dans 100% de cas, 2) Dans les formes mixtes, pulmonaires — intestinales, l'efficacité de la sigmamycine était mo-

Tab. 1. Wyniki leczenia sigmamycyną różnych postaci nosówki (dawka: 50 mg/kg stosowana przez 3-4 dni)

Grupa psów	Objawy głównie ze strony narządu	Ilość psów poddanych leczeniu		Wynik leczenia	Wynik leczenia w %		Uwagi
		Sigmamycyną	Sigmamycyną i surowicą p-nosówką		pozytywny	negatywny	
I	pokarmowego	9	—	pozytywny	100%	—	*)
II	pokarmowego i oddechowego	8	—	w 7 przypadkach pozytywny, w 1 negatywny	87,5%	12,5%	
III	pokarmowego i nerwowego	1	4	pozytywny	100%	—	
			—	pozytywny	—	—	

*) W 4 przypadkach przeprowadzono badanie bakteriologiczne próbek kału. Stwierdzono pałeczki z grupy okrężnicowo-durowej.

Wnioski

Na podstawie własnych spostrzeżeń dokonanych przy leczeniu nosówki za pomocą sigmamycyny można wysunąć następujące wnioski:

1. Sigmamycyna stosowana w postaciach jelitowych nosówki dawała w 100% wyniki pozytywne.

2. W postaciach mieszanych (płucno-jelitowych) skuteczność sigmamycyny była mniejsza (87,5%). Natomiast stosowanie w tych postaciach sigmamycyny łącznie z surowicą p/nosówkową dało we wszystkich przypadkach wynik dodatni.

Adres autora: Roman Bochdalek, Wrocław ul. Norwida 29.

Bochdalek R., Nowacki J. — СИГМАМИЦИН В ЛЕЧЕНИИ ЧУМЫ СОБАК.

При лечении чумы собак авторы применяли препарат фирмы „Pfizer” — Сигмамицин. В результате исследований авторы заключают, что сигмамицин дает положительные лечебные эффекты при кишечной форме чумы в 100%, а при легочнокишечной — в 87,5% случаев болезни. Применение этого препарата совместно с противочумной сывороткой в обеих вышеупомянутых формах чумы собак давало полный положительный эффект во всех случаях.

Bochdalek R., Nowacki J. — Sigmamycin in the treatment of canine distemper.

The authors used for the treatment of canine distemper „Pfizer's” Sigmamycin. The results of the studies can be summarized in the following conclusions: 1) Sigmamycin used in the intestinal form of canine distemper resulted in recovery in 100% of the cases. 2) In mixed forms (pulmonar — intestinal)

indre. Toutefois, l'application de la Sigmamycine ensemble avec le sérum contre la maladie des chiens a donné dans tous les cas des résultats positifs.

Bochdalek R., Nowacki J. — Sigmamycin in der Behandlung der Hundestaupe.

In der Behandlung der Hundestaupe wurde „Pfizer” Sigmamycin verwendet. Aus den Ergebnissen ist folgendes zu schliessen: 1) In den Darmstörungen liefert das Präparat zu 100% positive Erfolge, 2) In der pulmo-intestinalen Form sinkt die Wirksamkeit desselben auf 87,5%. Eine Verbindung von Sigmamycin und Antistaupeserum ist in beiden zitierten Formen der Krankheit positiv ausgefallen.

BURUIANA L., HADARAG E., BAIA GH., ILIESCU V.

— Wpływ żywienia dużymi ilościami kisonki z kukurydzy na równowagę pewnych jonów w surowicy krwi mlecznych krów. (Influenta alimentatiei cu cantitati mari de porumb insilozat asupra echilibrului unor ioni din serul vacilor in lactatie). Probl. Zootehnice si Veterinare (Bukareszt) Nr 11, 1960.

Badania przeprowadzono na 14 krowach w dwu grupach. Jednej grupie podawano 32,4 kg kisonki dziennie na sztukę, drugiej po 18,5 kg. Wapń w okresie doświadczenia utrzymywał się na średnim poziomie około 10 mg%. Poziom magnezu wzrasta i dochodzi do 3,75 mg%, w pojedynczych przypadkach stwierdzano 4,25 mg%. Poziom fosforu u krów żywionych dużymi ilościami kisonki utrzymuje się w normie, jeżeli równocześnie podaje się zwierzętom pasze treściwe bogate w fosfor. Stosunek Ca:P w surowicy krów żywionych obficie kisonką obniża się z 2,9 do 2,1, zaś u krów żywionych mniejszymi ilościami kisonki z 2,6 do 1,3. Stosunek Ca:Mg obniża się stopniowo z 5,7 do 3,1. Mg:P ulega przejściowym wahaniom.

M. Bohosiewicz